

PREFAȚĂ

Situat la confluența dintre marile zone etnografice Banat, Crișana și Țara Moților, județul Arad a fost privit întotdeauna ca o largă arie de interferențe.

Este adevărat că acest spațiu nu poate fi considerat o entitate închisă, dar la o cercetare mai atentă vom observa că el este bine individualizat impunându-se un specific etnocultural zărandean. Și aceasta pentru că legătura Munților Zărandului cu Câmpia de Vest a alimentat o permanentă deplasare umană și o continuă legătură culturală pe axa orizontală munte-câmpie făcând în același timp ca mișcarea pe axa verticală câmpie-câmpie să fie de mai mică intensitate.

Pornind de la aceste considerente, imediat după anul 1918, un grup de arădeni între care se remarcă Coriolan Petranu - în acea vreme inspector general al Inspectoratului muzeelor din Transilvania - și Nichi Lazăr, directorul Palatului Cultural din Arad, hotărâsc să pună bazele, la Arad, a unei expoziții de etnografie. Lucru nu tocmai ușor având în vedere complexitatea unei astfel de acțiuni. Ducerea ei la bun sfârșit presupunea pe lângă fondurile necesare pentru achiziții și o serie de deplasări și de cercetări în teren, o bună documentare, o colaborare cu muzeele de etnografie consacrate de la Cluj, București, Sibiu, întemeierea unei biblioteci de specialitate etc.

Chiar dacă dezideratul lor va fi îndeplinit abia în 1966, când este inaugurată, în cadrul muzeului arădean, prima expoziție permanentă de artă populară, imensul merit pe care ei l-au avut rămâne viu în conștiința urmașilor. Drumurile deschise de ei au fost continuate de către specialiștii secției de etnografie a Complexului Muzeal Arad astfel că , în urma unei sistematice cercetări de teren

s-a reușit achiziționarea unui însemnat material etnografic care acoperă întreaga arie a județului Arad și ilustrează cele mai diverse preocupări ale locuitorilor satelor din această parte a țării. În paralel, informațiile culese din teren au fost valorificate în studii de factură științifică și publicitate la secțiunea etnografie în cadrul revistei "Ziridava" editată de muzeul din Arad.

Constantă a fost și participarea la sesiunile științifice organizate de către muzeele de etnografie sau alte instituții de profil din țară și străinătate, fapt ce a contribuit la acumularea unei bogate experiențe și la atragerea unor valoroase colaborări. Acestea au fost accentuate mai ales după anul 1989.

Transformările complexe care au loc în ultimii ani în lumea satului românesc au obligat abordarea cercetărilor de teren dintr-o altă perspectivă și anume cea interdisciplinară. Astfel, începând cu anul 1997 muzeul din Arad a inițiat un ciclu de tabere de cercetare etnologică. În cadrul lor, pe lângă specialiștii în etnologie participă și geografi, istorici, medici, botaniști, juriști, lingviști etc., caracterul interdisciplinar al acestor acțiuni permițând tratarea unor probleme variate ale culturii populare cum ar fi: istorie orală, medicină populară, etnobotanică, lingvistică, relațiile omului cu mediul înconjurător etc.

Teme noi precum studiul minorităților naționale din județ, raporturile dintre ele, pătrunderea modernului în satul tradițional, nu lipsesc nici ele din proiectele de cercetare.

În același timp se continuă achiziționarea de obiecte de interes etnografic în vederea sporirii colecției muzeale, se pun bazele unei arhive audio-video ce conține înregistrările din teren.

Revista de față, prima de acest fel în județul Arad, cuprinde doar o parte din imensul material cules în cele trei tabere de etnologie care s-au ținut până acum: la Buteni - 1997, și Gurahonț - 1998 și 1999. Imensul potențial etnocultural al județului Arad a impus necesitatea apariției unei asemenea publicații de sine stătătoare.

REDACTIA